

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Anatolie Țurcan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, în privința lui

Florea Nicolae XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 15.07.2015 - 29.07.2016 (prima instanță);

2. 26.08.2016 - 12.09.2017 (instanța de apel);

3. 16.11.2017 - 07.02.2018 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 29 iulie 2016, procesul penal în privința lui Florea Nicolae în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Prin aceeași sentință, Florea Nicolae a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Rudi Ion în privința căruia hotărârile judecătorești nu se atacă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Florea Nicolae de către organul de urmărire penală, a fost învinuit în faptul că la 21.02.2015, aproximativ la ora 00:30, împreună și de comun acord cu Rudi I. și încă două persoane necunoscute, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în gospodăria cet. Ciocănari Ivan situată în s. Micleușeni, r-nul Strășeni, de unde intenționat a sustras un moto bloc de model „Zubr”, seria JR-Q78E, nr. 12120894 la prețul de 13500 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel a cauzat părții vătămate Ciocănari I. o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 13500 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Tot el, la 14.06.2015, aproximativ la ora 11:00, împreună și de comun acord cu Rudi I., aflându-se pe imașul din s. Ghelăuza, r-nul Strășeni și având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, intenționat prin acces liber au sustras un vițel care era priponit pe imaș și care aparținea cet. Ala Elena, astfel a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 3000 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Florea N. să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu aplicarea perioadei de probațiune de 3 ani.

3.1. În motivarea apelului procurorul a invocat că prima instanță a apreciat în mod eronat circumstanțele infracțiunii comise și de asemenea în mod eronat a apreciat probele administrate de către acuzarea de stat, ceea ce a dus la achitarea inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În acest sens, apelantul a menționat că prima instanță nu a dat o apreciere justă declarațiilor părții vătămate Ciocănari I., care a menționat că prejudiciul a fost restituit de către Florea N. și încă o persoană.

Astfel, apelantul a menționat că deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, restituind paguba tacit a recunoscut faptul furtului motoblocului de la Ciocănari I.

Totodată, apelantul a invocat că prima instanță nu a luat în considerație declarațiile martorului Hariton A., care în cadrul audierii în fața instanței a menționat că inculpatul a fost printre cei care i-au vândut motoblocul.

De asemenea, apelantul a menționat că instanța de judecată urma să aprecieze critic declarațiile date în cadrul cercetării judecătorești de către inculpat, deoarece acestea au avut drept scop eschivarea de la răspundere penală și ducerea în eroare a instanței de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, pronunțată integral la 13 octombrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, astfel concluziile cu privire la achitarea lui Florea N. în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (episodul din 21.02.2015) sunt formate în urma cercetării și examinării probelor prezentate de părți, în cumul, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În particular, instanța de apel a reținut că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele cauzei și probele administrate, și anume: declarațiile inculpatului Rudi I. (f.d. 112, 115, 185, vol. 2); declarațiile părții vătămate Ala E. (f.d. 118, vol. 3); declarațiile părții vătămate Rădván L. (f.d. 120, vol. 3); declarațiile martorului Ala V. (f.d. 128, vol. 3); declarațiile martorului Strelciuc C. (f.d. 126, vol. 3); declarațiile martorului Bogdan C. (f.d. 124, vol. 3); procesul-verbal de percheziție din 22.06.2015 (f.d. 54, vol. 2); procesul-verbal de percheziție din 22.06.2015 (f.d. 58, vol. 2); procesul-verbal de percheziție din 22.06.2015 (f.d. 62, vol. 2); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24.06.2015 (f.d. 67-68, vol. 2); procesul-verbal de percheziție din 24.06.2015 (f.d. 69-70, vol. 2); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24.06.2015, potrivit căruia martorul Hariton A. a recunoscut persoana din poza nr. 2 ca

fiind Florea N., acesta nefiind prezent în momentul când i-a fost adus spre procurare motoblocul de model „Zubr” (f.d. 73, vol. 2); procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.06.2015, potrivit căruia a fost examinat motoblocul de model „Zubr”, seria JR-Q78E” (f.d. 75-77, vol. 2); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.06.2015 (f.d. 150-152, vol. 2); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.06.2015 (f.d. 157-162, vol. 2).

De asemenea, instanța de apel a reținut că instanța de fond a pus la baza sentinței probele menționate, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură, fiind asigurate cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Totodată, instanța de apel a reținut că versiunea inculpatului Florea N. privind nevinovăția sa (pe episodul din 21.02.2015) nu este combătută prin probe prezentate de partea acuzării, totodată sentința cuprinzând descrierea circumstanțelor cauzei constatate și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru respingerea probelor aduse de partea acuzării.

Suplimentar, instanța de apel a considerat că declarațiile părții vătămate Ciocănari I. și a martorului Hariton A. se exprimă sub forma unor situații de fapt prin care se subînțelege o altă împrejurare, care la rândul său nu dovedește direct vinovăția inculpatului și nici nu se coroborează cu alte probe din care ar rezulta participarea acestuia la săvârșirea faptei imputate pe episodul din 21 februarie 2015, astfel învinuirea inculpatului este întemeiată pe presupuneri, iar probarea învinuirii provoacă dubii cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate.

În acest sens, instanța de apel a menționat că conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală concluziile despre vinovăția inculpatului nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile legii, se interpretează în favoarea inculpatului, astfel, considerentele primei instanțe fiind motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care au dus la soluția de achitare.

În consecință, instanța de apel a constatat că sentința atacată este legală, întemeiată și motivată, astfel prima instanță acordând deplină eficiență prevederilor art. 8 alin. (3), 101, 384 alin. (3), (4), 390 alin. (1) pct. 1), 394 alin. (3) și 396 Cod de procedură penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată la 07 noiembrie 2017 cu recurs ordinar de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, care prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului recurentul menționează că instanța de apel nu luat în considerație declarațiile părții vătămate Ciocănari I., care a menționat că paguba a fost restituită de Florea N. și încă o persoană, astfel, deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, restituind prejudiciul cauzat tacit a recunoscut faptul furtului motoblocului.

De asemenea, menționează că instanța de apel urma să facă o apreciere critică declarațiilor martorului Hariton A., deoarece vin în contradicție cu celelalte probe, care din contra demonstrează vinovăția inculpatului, iar poziția ultimului are scopul de a induce instanța în eroare, pentru obținerea soluției de achitare a inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal reține că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs. Mai mult, din conținutul recursului rezultă că procurorul critică aprecierea probelor și nu a indicat anume în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză.

În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a menționa că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind de jure inadmisibile. În același context, Colegiul penal constată că temeiul pentru recurs invocat în cerere, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu și-a găsit confirmare în prezenta cauză, fiind invocat nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor, cu mențiunea asupra faptului că instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător probele la care procurorul a făcut referință în apelul declarat.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus detaliat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror, statuând asupra acestora prin constatările care au fost expuse la pct. 4.1. al prezentei decizii și care, în opinia Colegiului penal, nu necesită o reiterare din considerentul corectitudinii și temeiniciei lor.

În acest context, Colegiul penal conchide că temeiurile pentru recurs ordinar declarate de procuror, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente recursul este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Florea Nicolae XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 07 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan